

עת"א 55285/11/16 - מערוף אבו רקייק, נגד שרות בתי הסוהר- מחלקת האסיר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

06 דצמבר 2016

עת"א 55285-11-16 אבו רקייק(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני רון שפירא סגן הנשיא

מערוף אבו רקייק, (אסיר)	העותר
	נגד
1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר	המשיבים
2. מדינת ישראל	

פסק דין

העותר, תושב תל שבע שבדרום, הוא אסיר המרצה את מאסרו השביעי למשך תשעה (9) חודשים לאחר שהורשע בעבירות אלימות. הוא החל לרצות מאסרו ביום 19.5.16. בתחילת מאסרו שהה העותר בכלא מעשיהו. בהיותו שם הגיש עתירה להעבירו לכלא בדרום, זאת כדי שיהיה קרוב יותר למשפחתו. במקביל ביקשו גורמי הכליאה בכלא מעשיהו להעבירו לכלא אחר עקב מידע שלילי וסכסוכים בכלא. העותר הועבר לכלא כרמל מאחר ובבתי הכלא בדרום מצויים אסירים שעל פי המידעים שבידי שב"ס מסוכסכים עם העותר.

מכאן העתירה שבפני. העותר מבקש לעבור לכלא בדרום כשהוא מצהיר כי הוא מוכן גם להיות באגף שמור, והכל כדי להתקרב למשפחתו. העותר מצוין כי חלק מבני משפחתו סובלים מנכות ואין באפשרותם להגיע לבקרו בכלא כרמל, כמו גם בכלא במרכז.

דין העתירה להידחות. נזכיר, בטרם נתייחס להחלטת שב"ס, כי אין לאסיר זכות לבחור את מתקן הכליאה בו ירצה את מאסרו. עניין זה מסור לסמכותו הבלעדית של שב"ס ולשיקול דעתו המקצועי. בית משפט אינו מתערב בהחלטות על שיבוץ אסירים במתקני כליאה אלא במקרים נדירים בהם ההחלטה לוקה בפגמים קיצוניים או בחוסר סבירות קיצוני. אין זה המקרה שבפני.

ועדת העברות ארצית שקלה את בקשתו של העותר. בבחינה שנערכה התברר שיש לאסיר סכסוכים עם אסירים בכל בתי הכלא בדרום (וגם בחלק מבתי הכלא במרכז ובצפון). בנוגע לחלק מאותם אסירים קיים מידע ממספר מקורות המצביע על סיכון חיי אדם מעצם כליאתו של העותר באותו מתקן כליאה בו הם מצויים.

שב"ס מופקד, בין היתר, על שלומם של האסירים. החלטה שלא לכלוא אסיר במתקן כליאה שבו נשקפת מסוכנות כלפיו

או ממנו היא החלטה סבירה ועניינית המתבססת על נתון ששב"ס לא רק מוסמך לשקול אלא מחויב לשקול. כאמור, ממידעים מודיעיניים עולה כי נשקפת סכנת חיים לאסיר וכן לאחרים ממנו וזאת בכל בתי הכלא בדרום וגם בחלק מבתי הכלא האחרים. בנסיבות אלו החלטת שב"ס להורות על העברתו לכלא כרמל, אחד ממתקני הכליאה היחידים בהם רמת המסוכנות משהייתו שם אינה גבוהה, היא לא רק החלטה סבירה אלא גם החלטה המחויבת מהמציאות.

לא התעלמתי מהנתון שהציג העותר לפיו בעת השריפה האחרונה באזור חיפה הוא הועבר יחד עם עוד אסירים למספר ימים לכלא בדרום ובעת שהותו שם לא התעוררה כל בעיה. אין ללמוד מהדבר אלא ששב"ס ממלא את חובתו להגן על שלום האסירים ובעת סכנה, כגון שריפה, בוחר לנקוט באמצעי מידתי לזמן נתון ותוך שמירה על בטיחות האסירים בדרכים אחרות. לא ניתן לגזור מהעברת האסיר בנסיבות שתוארו ולמשך זמן קצר לכלא בדרום כי ניתן להעבירו לשם ליתרת תקופת מאסרו, וזאת בשים לב למכלול המידעים המצביעים על סיכון חיי אדם מהעברתו לשם.

בנסיבות אלו לא מצאתי כל עילה להתערב בהחלטת שב"ס. ההחלטה התקבלה במסגרת סמכויות שב"ס, לאחר שנשקלו השיקולים הנדרשים לעניין ומטעמים סבירים וענייניים. בהתאם, אני מורה על דחיית העתירה.

עם זאת, מאחר וקיימת תנועה ותחלופה של אסירים בבתי הכלא, ראוי כי פנייתו של האסיר לעבור לכלא בדרום לא תיזנח. ככל שישתנו הנתונים בכל הנוגע לסיכון הנשקף מהעברתו של העותר לכלא בדרום כי אז ראוי שבקשתו תיבחן שוב. במסגרת בחינה חוזרת של בקשתו יש להביא בחשבון גם את הסכמתו להיות באגף שמור.

בכפוף להנחיה לבחון שוב את בקשתו של העותר בתוך זמן סביר, העתירה נדחית.

המזכירות תשלח עותר החלטה לב"כ הצדדים וכן לעותר באמצעות שב"ס.

ניתן היום, ו' כסלו תשע"ז, 06 דצמבר 2016, בהעדר הצדדים.

ר' שפירא, ס. נשיא